

वा० रा०

॥ १७६ ॥

इदं वनं पूर्वनिष्कूजं जनशब्दरहितं ॥ अतएव घोरदर्शनं भूत्वा सांप्रतं अस्मदागमने जनाकीर्णाऽयोध्येव भाति ॥ पाठांतरे जनाकीर्णमिदं वनमयोध्येव भाति ॥ १४ ॥ वहति
अपनयति मम प्रियं कुर्वन्निव चित्रकूटदर्शनेन निरोधनिवर्तकत्वादिति भावः ॥ १५ ॥ संपततः गच्छतः ॥ १६ ॥ १७ ॥ व्यक्तं स्पष्टं स्वर्गपथः स्वर्गप्रदेशः ॥ १८ ॥
पृषतानां सविंदुत्वात्कुसुमैश्चित्रिता इवेत्युक्तिः ॥ १९ ॥ साधु यथोचितं प्रतिष्ठंतां गच्छंतु ॥ गमनफलं विचिन्वंत्वित्यादि ॥ २० ॥ धूमाग्रं धूमशिखां तेन वद्विमानुमाय तत्सं
निष्कूजमिव भूत्वेदं वनं घोरप्रदर्शनं ॥ अयोध्येव जनाकीर्णसंप्रतिप्रतिभाति मे ॥ १४ ॥ खुरैरुदीरितोरेणुर्दिवं प्रच्छाद्यतिष्ठति ॥ तंवह
त्यनिलः शीघ्रं कुर्वन्निव मम प्रियं ॥ १५ ॥ स्यंदनां स्तुरगोपेतां सूतमुख्यैरधिष्ठितान् ॥ एतान्संपततः शीघ्रं पश्य शत्रुघ्नकानने ॥ १६ ॥
एतान्विचित्रासितान्यश्यवर्हिणः प्रियदर्शनान् ॥ एवमापततः शैलमधिवासं पतत्रिणां ॥ १७ ॥ अतिमात्रमयं देशो मनोज्ञः प्रतिभाति मे ॥
तापसानां निवासोऽयं व्यक्तं स्वर्गपथो न घ ॥ १८ ॥ मृगामृगोभिः सहिता बहवः पृषतावने ॥ मनोज्ञरूपालक्ष्यं ते कुसुमैरिव चित्रिताः
॥ १९ ॥ साधुसैन्याः प्रतिष्ठंतां विचिन्वंतु चकाननं ॥ यथा तौ पुरुषव्याघ्रौ दृश्येते रामलक्ष्मणौ ॥ २० ॥ भरतस्य वचः श्रुत्वा पुरुषाः शस्त्रपा
णयः ॥ विविशुस्तद्वनं भूराधूमाग्रं ददृशुस्ततः ॥ २१ ॥ ते समालोक्य धूमाग्रमूचुर्भरतमागताः ॥ नामनुष्ये भवत्यग्निर्यत्कमत्रैव राघवो
॥ २२ ॥ अथ नात्र नरव्याघ्रौ राजपुत्रौ परंतपौ ॥ अन्ये रामोपमाः संति व्यक्तमत्र तपस्विनः ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वा भरतस्तेषां वचनं साधुसंम
तं ॥ सैन्यानुवाच सर्वास्तानमित्रबलमर्दनः ॥ २४ ॥

पादकत्वेन राघवावनुमाय भरतमूचुः ॥ २१ ॥ नामनुष्ये वनदाहाद्यभावविशिष्टतया
प्रत्यक्षं दृश्यमाने इति शेषः ॥ तस्मान्मनुष्यकारणकवन्हयनुपपत्त्या अत्रैव राघवाविति जानीमः ॥ २२ ॥ राजभीत्या निश्चयेन तथा वक्तुमशक्नुवंतः पक्षांतरमाहुः ॥ अथेति ॥ अ
त्र न तौ तथाप्यन्ये तपस्विनोऽत्र भविष्यन्ति तन्मुखान्तरात्तद्वा सस्थानलाभो भविष्यतीति भावः ॥ २३ ॥ साधुसंमतं न्यायवित्संमतं ॥ तेषां वचनं श्रुत्वा ॥ तत्र प्रदेशे रामावस्थितिं नि
श्चित्य सर्वान्सैन्यानुवाच ॥ २४ ॥

अ० का०

॥ १७६ ॥